

# Andrzej Sikorski

---

Dębczyno, gm. Białogard, woj.  
koszalińskie. Stanowisko 10

---

Informator Archeologiczny : badania 16, 186-187

---

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na działce 35C w warstwie 2 poł.XII wieku wkopano kilka grobów szkieletowych. W jamach grobowych zachowały się resztki trumien.

Podobnie jak na innych działkach, również w roku bieżącym odkryto resztki rusztu drewnianego - pozostałości moszczenia dziedzińca z wieku XIV.

Oprócz ww.zabytków ruchomych, znajdowano ułamki naczyń glinianych, przęśliki gliniane, kości zwierzęce, a także szereg przedmiotów. Z nich wymienić można płytki wapienia z negatywami przęślików, fragment sztabki ołowianej, sztaby żelazne, stanowiące okucia wrot drewnianych /może z dworu książęcego?/ i romańskiego dużego klucza żelaznego /znaleziony razem ze sztabami/, a dalej grot oszczepu oraz żelazne groty bełtów kusz.

DĘBCZYNO, gm.Białogard  
woj.koszalińskie  
Stanowisko 10

Uniwersytet im. Adama  
Mickiewicza w Poznaniu  
Instytut Prahistorii

Badania prowadził mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Czwarty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: obozowisko kultury pucharów lejkowatych, osada i cmentarzysko ludności kultury łużyckiej, osada ludności grupy dębczyńskiej z okresu rzymskiego, osada ludności kultury wczesnego średniowiecza /VII-poł.IX w./.

Kontynuowano badania z 1979 r. Rozpoznano wschodnią część osady wczesnośredniowiecznej /bezpośrednio dalej na zachód zlokalizowano osadę ludności kultury pomorskiej - stanowisko 52/.

Zbadano powierzchnię około 250 m<sup>2</sup>, rejestrując 138 nowych obiektów z dwóch jednostek kulturowych.

Kultura łużycka - osada i cmentarzysko /?/. m.in. 1 jama mieszkalna z paleniskiem, z regularną konstrukcją słupową o powierzchni użytkowej około 5,2 m<sup>2</sup>; 5 jam gospodarczych /?/ i kilkanaście jam posłupowych bez kontekstu. Stwierdzono wyłącznie materiał ceramiczny. Dominują naczynia o fakturze zewnętrznej i wewnętrznej wyświecanej, częściowo zdobione np. pasmem linii poziomej i linią zygzakowatą. Zarejestrowano też 2 groby ciałopalne "czyste" z obwarowaniem /?/ - materiał ceramiczny, niediagnostyczny.

Wczesne średniowiecze - osada. VII-poł.IX w. - m.in. 4 półziemianki z fragmentarycznie zachowaną konstrukcją słupową na osi E-W /obiekt 590 i 665 z piecami w części "szczytowej"/, 19 jam gospodarczych, 1 palenisko, 2 jamowe magazyny gliny, 78 jam posłupowych bez kontekstu /w tym 1 kon-

struktura naziemna składająca się z 6 słupów /?/. W wypełniskach obiektów stwierdzono materiał ceramiczny, który na podstawie cech techno-morfologicznych można zaliczyć w przeważnie do VIII-1 poł.VIII wieku. Późziemianka - obiekt 665 - zasługuje na szczególną uwagę ze względu na inwentarz, tzn. fr.ceramiki typu Dziedzice /kilka z płytką ornamentyką nieregularnie falistą/, brązowy wisiołek o kształcie gruszkowatym /?/, 2 przęśliki gliniane, 1 osetka. Wymienione obiekt wstępnie datować można na VII-VII/VIII w., dla przemian technologicznych ceramiki w ramach typu Dziedzice ma walor chronologiczny przemian stylistycznych ceramiki z najwcześniejszych faz wczesnego średniowiecza.

Materiały znajdują się w Instytucie Prahistorii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO  
woj.koszalińskie  
Stanowisko 38

Uniwersytet im. Adama  
Mickiewicza w Poznaniu  
Instytut Prahistorii

Badania prowadzili: mgr Andrzej Sikorski i B.Walkiewicz. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna VI /?/ - IX /?/ w.

Rozpoczęto prace na znanym z archiwaliów obiekcie wczesnośredniowiecznym w rejonie rzeki Mogilicy /lewy dopływ Parsęty/. Stanowisko zlokalizowano u podnóża i w dolnej części długiego stoku rozległego wyniesienia, opadającego w kierunku wschodnim, bezpośrednio nad szeroką strefą zalewową rzeki Mogilicy.

Zbadano powierzchnię ok. 85 m<sup>2</sup> rejestrując 38 obiektów, w tym: 2 późziemianki, 8 palenisk, 2 bruki kamienne o konstrukcji zwartej, wielowarstwowej ze średnich i dużych kamieni polnych, 3 jamy gospodarcze oraz 23 jamy posłupowe /w tym 8 tworzą naziemną konstrukcję słupową o powierzchni użytkowej ok. 4,2 m<sup>2</sup> - pozostałe bez kontekstu/.

W wypełniskach obiektów stwierdzono wyłącznie materiał ceramiczny, który po wstępnej analizie w zakresie technologii i elementów mikromorfologicznych zaliczono do tzw.typu Dziedzice - 5 obiektów /w tym 1 późziemianka/ - faza I wg W.Losińskiego oraz typu Kędrzyno /odm.II/ i Szczecin /odm.III,IV war.1/ - faza IIa-IIb/III.

Materiał znajduje się w magazynach Instytutu Prahistorii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

DROHICZYN  
woj.białostockie  
Stanowisko XI

Konserwator Zabytków  
Archeologicznych  
w Białymstoku